

REFERAT AF ÅRSMØDE 2020 AFHOLDT VIRTUELT PÅ ZOOM 10.DECEMBER 2020 KL. 19.00

1. **Velkomst v/ bestyrelsesformand Lars Arne (mødeleder)**
Formanden optog mødet på zoom.
2. **Formandens beretning v/ Lars Arne – se bilag 1**
3. **Ledelsens beretning v/ rektor Ingrid Sørensen – se bilag 2**
4. **Indlæg fra lærerkollegiet se bilag 3**
5. **Beretning fra skolens liv og tilsynserklæring v/ skolens tilsynsførende Karin Olander**
Har været rundt i alle klasser og har set mange forskellige fag. Undervisningen kan måle sig med folkeskolen og forældrene kan være trygge ved kvaliteten af undervisningen på Vidar Skolen.

Der bliver taget læsetest og der bliver taget hånd om elever med behov for støtte og endda mere til, da Vidar også tilbyder helseurytmi.

Det faglige niveau er højt i de boglige og meget højt i de kreative fag.

Tilsynsrapporten ligger tilgængelig på hjemmesiden.

6. **Valg til bestyrelsen. Valg af 2 ordinære medlemmer samt 2 suppleanter til bestyrelsen.**
Valget blev afholdt ved brug af Microsoft Forms. Alle forældre kunne stemme. Alle kandidater fik tid til at præsentere sig selv.

Stemmerne blev optalt af Sven Helbig og følgende blev valgt til bestyrelsen:

Peter Glahn som ordinært medlem for en 2-årig periode.

Troels Stru Schmidt som ordinært medlem for en 2-årig periode.

Benjamin Laier som suppleant for en 1-årig periode.

Sissel Fuglsang Smidt som suppleant for en 1-årig periode.

7. **Evt.**
Der blev snakket om specialundervisningen og støtten til elever med behov. Flere forældre ønskede dette som et fokusområde fremadrettet. En mor meldte sig til at hjælpe med dette arbejde. Rektor vil kontakte hende.

Der blev foreslået at lave en APV for børn. Ledelsen vil tage det med i arbejdet med trivsel på skolen.

Bilag 1 – formandens beretning af bestyrelsesformand Lars Arne Jensen

Årsmødet 2020 omhandler faktisk 1,5 skoleår tilbage fra midten 2019 samt 2020 – en underlig tid især efter corona satte ind. Som det første skal der fra bestyrelsen lyde en stor tak til alle på skolen – ansatte, elever, forældre - for at udvise stor omstillingsparathed og tålmodighed, det er ikke en let situation at håndtere for en skole som lægger meget vægt på det personlige møde med godmorgen håndtryk som lige pludselig blev til godmorgen-håndskrift i stedet for.

Der skete et skift i ledelsen da Elsebeth gik på pension, det førte til en længere proces mellem Rektor og bestyrelse omkring at få sat en ny ledelse og ledelsesform i søen, og den nye ledelsesform som Ingrid i samarbejde med bestyrelsen har valgt er der 100% opbakning til fra bestyrelsen – Rektor er fortsat Ingrid Sørensen, ny skoleleder er Bo Madsen, og Kirsten Dørge er ny koordinator for overskolen. Dermed er det en ny spændende tid vi står i med ny ledelse og form, og derfor også en tid hvor vi lærer med og af hinanden med god, tæt og konstruktiv dialog.

Der er også kommet ny struktur i legestuen, der er dannet et legestueudvalg bestående af skoleleder, klasselærere, samt legestuepersonale, og dette giver en tættere dialog til veje mellem skole og legestue, og det er også en proces som har været i proces gennem lang tid, så derfor ser vi meget frem til netop dette samarbejde.

Skoleåret har ligeledes budt på færdiggørelsen af den første 12 klasse som nu kan kalde sig de første Steiner HF studenter – en virkelig stor ting for skolen som har gjort en kæmpe indsats for at få det til at lykkes. Midt i denne glæde skal man huske på at der på skolen er et kæmpe bagland som også skal have tingene til at fungere på de præmisser der nu engang er på en helhedsskole som Vidar jo er. Og bestyrelsen vil gerne kvittere for at det rent faktisk er lykkedes at balancere tingene på en fin måde sådan at det ikke kun er HF delen som er blevet prioriteret – det er naturligvis en kontinuerlig læringsproces som i de kommende år bliver endnu mere balanceret og nuanceret og præget af det større samarbejde der er på tværs af skolen.

Skolens økonomi er som udgangspunkt sund – året startede med et mindre underskud på ca. kr. 300.000,- som mest af alt bundede i at tilskuddene til HF delen først slår igennem i næste år, og dermed gerne vise sig der. Det kommende år skal vi gerne have kigget på at omlægge skolens lån i forbindelse med byggeriet – der er i den sammenhæng brug for at gå i dialog med Gentofte Kommune om af få lavet en ny lokalplan som kan åbne op for en 'omklassificering' af skolens bygninger som gør at det vil kunne blive muligt at omlægge lån til mere fordelagtige priser.

Bestyrelsens arbejde kort, her skal det nævnes at der generelt er et rigtig godt og tæt samarbejde mellem skolens ledelse og bestyrelse, det har været spændende og taget mange kræfter, men meget berigende.

Bilag 2 – ledelsens beretning af rektor Ingrid Sørensen

I tirsdags mødtes Vidars elever helt uformelt i skolegården en kort stund omkring spiralen kl ca. 11 for at ønske hinanden glædelig jul. Det var sidste chance for at samles inden 5. - 12. Klasse fra onsdag skulle have hjemmeundervisning resten af kalenderåret. En kvartet bestående af Henrik Prahl og Lisa Wolf på violin, Daniel på fløjte og Aleksandra på bas spillede julemelodier, og vores pedeller Mustafa og Jan havde tændt et bål.

Det er et mærkeligt år vi har været igennem, men jeg synes vi har klaret det godt! Der er ingen tvivl om at vi har lært meget, og at vi kan lære endnu mere.

Vi har nu 5 skoledage tilbage fra på mandag, idet vi har meldt ud at vi har sidste skoledag på fredag den 18. December - det er ikke for at slippe tidligere på juleferie - men fordi også vi nu har fået coronaen inden døre. Anne-Dorthe, klasselærer i 3. klasse, og Gert Hansen, tegne- papir- og bogbindingslærer er syge med covid 19 og 3 elever fra 3. Klasse er syge med corona eller testet positive. Børnehaven har været lukket ned en hel uge, 9. klasse var lukket ned flere dage og ligeledes 3. klasse. Ved at slutte den 18. december, gør vi det muligt for alle at blive testet i god tid inden jul og undgå smitterisiko mandag den 21. december, som man så ikke kan nå at få testresultat på inden juleaften.

For nogle uger siden sang vi en novembersang med følgende:

‘Om der svæver dødelig dræ, vil vi dog elske og plante et træ’

Sætningen er fra Thorkild Bjørnvigs digt med titlen ”Mørk er November” - skrevet til indvielsen af Båring Højskole i 1959.

Det er nok kun landmænd der ved at dræ er blomsterstøv eller pollen der frigives og driver med vinden - om sommeren kan man se en hel sky af støv hen over en rugmark - rugmarken drær, siger man så. I digtet bruges ordet billedligt om det nedfald man i 50'erne frygtede efter at atombomben var kastet, men nu kan det passende bruges om den virus som har plaget os dette år.

Vi har i de halvandet år siden vi sidst havde et årsmøde fortsat den forvandlingsproces som vi har været igennem de seneste 3 - 4 år, og den kommer vi til at fortsætte.

Det er en proces hvor vi som skole er kastet ud på dybt vand i forhold til at møde de forandringer der sker i verden omkring os og forholde os til de store udfordringer som især vores fælles børn kommer til at tage op - vores børn/elever skal stå sikkert i sig selv og i verden så de klarer det.

For os som skole er det er en balancegang at holde fast i vores værdier som steinerskole, men også være åbne over for det nye og møde det, og hvor vi skal være kloge og dygtige nok til at se hvornår vi skal være hvad.

Hver eneste dag er en god dag på Vidar Skolen - og det ser man på børnene i skolegården - der leger og har det godt - gennem vinduerne i dørene ind til klasseværelserne i mellemskolen og i overskolen.

Vi skal være taknemmelige for at vi kan have en sådan god lille verden her på Brogårdsvej 61. Det er vi blevet klar over det seneste 3/4 år hvor coronaen har ændret på vores livsbetingelser på en måde som vi ikke har oplevet det før! -

Det er helt fundamentalt at en skole skal have et hus at bo i, et sted at være: 19 - 20 blev året hvor vi kunne tage vores nye skole i brug og virkelig nyde de nye klasseværelser, foyernerne, vores nye sal og musiksal. Der blev også plads i budgettet til forbedringer til børnehaven et fuldstændig restaureret

hus til børnehaveklassen og en café til legestuen. Vi er utrolig glade for vores nye omgivelser! Når vi igen må samles og fejre noget, så skal vi indvie vores nye fine skole! Vi skal aflevere/producere noget som duer: 19 - 20 blev året hvor vi kunne dimittere vores første steiner-hf - 26 elever der kom ud i verden med et steiner-hf-bevis. Og når vi skal evaluere på hvordan det gik, må vi sige at det lykkedes. Vi havde en dejlig stor klasse, og i forhold til de små klasser vi tidligere oplevede at have, så syntes det som særdeles positivt at have en stor 12.-klasse. Det gælder i øvrigt for hele overskolen, at der er dejligt store klasser. De nye elever faldt godt til og bidrog til et godt undervisningsmiljø, ligesom de havde glæde de helt særlige fag vi har (og årsopgaven - ikke at forglemme - den helt frie opgave!), Vi nåede at holde årsopgaveudstilling med alt hvad det indebærer, inden coronaen sendte os hjem i marts.

Vi skal sørge for at alle elever får den hjælp de har brug for: 19 - 20 blev også året hvor det lykkedes at få meget bedre styr på hjælpen til udfordrede børn og unge - det er et indsatsområde som Elsebeth Østergård havde som sit hjertebarn, hun gjorde en stor indsats på det felt, og vi er nu der hvor vi har fået hjælpen sat i system, og bl.a. er vi i gang med at uddanne en læsevejleder, som arbejder stort set på fuld tid. Nævnes skal også samarbejdet med PPR og skolepsykologen fungerer godt.

Det digitale liv skal vi erobre på vores betingelser: 19 - 20 blev året hvor vi sammen med forældrene, repræsentanter fra bestyrelsen og fra lærerne fik lavet en indsats på det digitale område. Vi havde en foredragsholder i november, Ulla Dyrlov, som på fagligt og sagligt grundlag afgrænsede og definerede den udfordring vi står med i forhold til børn/unge og digitale medier. Med hjælp udefra fik vi lavet en undersøgelse blandt alle forældre i 1. - 8. Klasse og blandt eleverne i overskolen om deres brug af digitale medier, og vi fik holdt forældremøde med refleksion og dialog om brug, behov og råd. Vi fik en værdifuld rapport ud af arbejdet som lå færdig umiddelbart efter sommerferien i år. Den skal jo ikke ligge i skuffen og samle støv - nu skal den bruges som grundlag for samtaler på forældremøderne og til det videre arbejde med en fagplan for it-undervisningen. Vi afsluttede det store arbejde med en konference, som Sammenslutningen af Steinerskoler stod for, og som én af dagene foregik på VidarSkolen. Her var det muligt for forældre at deltage - desværre var der ikke så mange der mødte op - men her var vi jo også i coronatiden.

Coronaen sendte os ud i ukendt land: Vi lærere blev sendt afsted med raket fart ud i det digitale univers da vi blev lukket ned med én dags varsel i marts måned. Der var mange af os, som ikke kunne ret meget på det felt, men det kunne vi godt alligevel, viste det sig. Med eksperthjælp fra især Sven Helbig fik vi installeret en platform, flyttet e-mail-adresser og lært os hvordan man har virtuel undervisning. Flere af vores lærere i fag, som ikke lader sig praktisere digitalt, kunst og håndværk, fandt nye veje, lagde klip på YouTube, pakkede materialer og værktøj i poser som man kunne hente på skolen, og her i disse dage, hvor vi igen er sendt hjem - i hvert fald halvdelen af klasserne, står vi et helt andet sted.

Nye kræfter til skolen: 19 - 20 var året hvor Henrik Prah - vores musiklærer og dirigent gennem mange mange år - trak sig lidt tilbage. Heldigvis har han stadig timer på skolen med de små elever i hold. Han har bygget musiklivet op på Vidar Skolen og må hædres for sit store arbejde, når vi igen en dag må samles og fejre noget sammen Det er jo altafgørende at vi kan finde lærere der kan overtage et sådant højt prioriteret område på vores skole, og vi synes at vi har været ualmindeligt heldige at få Aleksandra og Lisa som to højt kvalificerede lærere, der kan drive musiklivet videre.

Gamle kræfter i nye klæder: Elsebeth Østergård var Vidar Skolens første leder nogensinde - en post hun havde i 4 år. Halvvejs i forløbet fik vi så en rektor - og i 2020 gik Elsebeth på pension. Fra 1. august i år har vi nu ændret på ledelsesstrukturen, således at Bo Madsen er skoleleder, Kirsten Dørge er leder for overskolen, Bedrettin er administrator, og jeg er rektor. Vi er ved at finde os til rette i vores nye form og er klar til at forsætte den forvandlingsproces vi er i gang med.

Bilag 3 – indlæg fra lærerkollegiet af klasselærer Merethe Siim Magnussen

Jeg har fået lov til at skrive lærernes beretning i år, og det er lærerigt at få mulighed for at reflektere over et så særligt og udfordrende år, som dette vi har bag os. Normalt ligger årsmødet jo i maj måned, og beretningen beskriver derfor et samlet skoleår, men ikke i år. Pga covid-19 har vi skubbet årsmødet foran os i håb om at kunne mødes, og henover sensommeren har det faktisk set ud som om, at det måske kunne lykkes, men nu er det næsten skæbnens ironi, at vi må alligevel må mødes i cyberspace her på 1. dag i genåbningen af vores hjemmeskole. Så i dette tilbageblik vil jeg se tilbage på kalenderåret 2020, ikke skoleåret 19/20.

Vi nåede lige akkurat at løbe 2020 i gang og sige farvel til Lisa Høegh efter det, der føles som et helt livs tro og kærlig tjeneste som vores alle sammens madmor, spasmager og moralske tovholder, da vi alle pga covid-19 blev sendt hjem. Så vi var hjemme men skulle selvfølgelig undervise vores elever, og vi fik fire dage til at forberede en strategi, og så var vi ellers i gang med hjemmeskole på hver vores måde. Jeg tror, at jeg taler på de flestes vegne, når jeg siger, at det har været en stor udfordring for os lærere i steinerskolen at skulle omsætte vores pædagogik og daglige undervisning fra 3D til 2D.

I vores skoleform sætter vi nærværet, varmen og mødet med den enkelte elev højt, og at kunne tilpasse og improvisere i undervisningen alt efter, hvordan stemningen i klassen er, er et vigtigt og grundlæggende vilkår i vores dagligdag i klasserne, og at oversætte dét til en digital platform har virkelig været en udfordring.

Til at begynde med var især skolens ældre elever vel egentlig ret så tilfredse med ikke at skulle afsted ud i morgenkulden, bare at kunne vælte ud af sengen, sætte sig ved sin skærm og så være i skole, what's not to like? Men det interessante er, at de fleste jo ret hurtigt blev mætte af at være hjemme i deres eget selskab, og selvom fx overskolen arbejdede på Teams og eleverne fik mulighed for at lave gruppearbejde på denne platform, og stadig havde de sociale medier til at være i kontakt med de andre, så stod det hurtigt ret klart for alle, hvilket tab det er ikke at have en social, fysisk kontekst at indgå i, at være en levende, varm del af et fællesskab.

Langsomt kom vi så tilbage henover det sene forår, de yngste klasser og 12. klasse først, så mellemskole og 9. og 10. klasse og til allersidst fik 11. klasse også lov at komme tilbage.

Desinfektionsstationer, en klasseopdelt skolegård, nød-undervisning med kortere skoledage og delte klasser, 5. klasse, der troligt cyklede afsted hver dag ud i naturen for at holde skole, uanset vejret, alle disse tiltag var pludselig vores hverdag. Sommerfesten blev aflyst, 12. klasses translokation blev holdt ude i skolegården, og deres kunstrejse endte med at ligge i september, hvor Claus Dahl og jeg havde den interessante oplevelse at være på rejse med det, der nu var blevet til 13. klasse. Og det var en fantastisk tur på trods af masker, afstand og afspritning, hvor vi stort set havde Italien for os selv.

Da vi kom tilbage efter sommerferien var vi alle fortrøstningsfulde, vi kunne se, at smittetallene var for nedadgående, og de mange rejser, der ligger i sensommeren, blev faktisk realiseret. 5. klasse tog med deres nye klasselærer Susanne Rasmussen til Lejre, fordi de ikke kunne komme afsted i 4. klasse, 8. klasse kom godt nok ikke til Lapland og heller ikke til Norge med dog på 12 dages vandretur i Nordjylland, 9. klasse kom på landbrugstur til Sverige og 10. klasse fik opmålt og tegnet Okseøerne

Vi har også gennemført at holde morgensang udenfor, lige siden vi kom tilbage efter sommerferien. Og vi fik også fejret Vidar skolens 70 års fødselsdag d. 20. august med grillpølser og lagkager, og alle elever tegnede blomster med kridt i skolegården, så der opstod et smukt blomstertæppe.

Så holdt vi en anderledes høstfest uden forældre, og vores legendariske julebasar blev i år forvandlet til en fin julehjertepose-festlighed, hvor alle elever klassevis fik overrakt en pose med julegaver, mens

et par klasser på skift sang dejlige julesange til. Et fantastisk og rørende arrangement båret igennem af gode forældrekræfter. Sikke en smuk redning!

Og nu er alle klasser fra 5. og opefter altså hjemme igen.

Vores skole har så mange traditioner, ting vi gør på en ganske bestemt måde, år efter år. Men altså ikke i år. Selvom det umiddelbart virker som en af de lidt mere besværlige gaver, så er det en gave, når præcedens bliver brudt, når det, vi tager for givet, pludselig ikke er en mulighed længere. Vi har måtte gentænke så mange af vores vaner og ritualer og traditioner, vi har måtte tage al ydre staffage væk for at komme ind til essensen, kernen i hver enkel ting vi plejer at gøre og så finde en ny form. Det tænker jeg er sundt for os alle, og jeg synes at mine kolleger har udvist en imponerende opfindsomhed og fleksibilitet for at genopfinde og erstatte alle de ting, der nu ikke lader sig gøre. Jeg er meget taknemmelig over at være en del af dette engagerede, ihærdigt arbejdende kollegium. Og dette bringer mig afslutningsvis til vores nye ledelsesform.

Efter fire år som Vidar skolens første leder, sagde vi jo farvel til Elsebeth Østergaard med udgangen af maj, uden at der var blevet ansat en afløser, og dermed stod Ingrid Sørensen så alene på ledelsesposten. I stedet for at ansætte et nyt menneske udefra, blev det besluttet at genindføre det ledelsesprincip, hvor skolen ledes af gode kolleger. Så Ingrid Sørensen er hele skolens rektor, og Bo Madsen er afdelingsleder for grundskolen, og Kirsten Dørge er afdelingsleder for overskolen. Og det er mit indtryk, at de knokler for at give os alle, både elever og personale, en god hverdag, og dermed få skolen og os alle godt igennem alle tidens genvordigheder på bedste måde.

Afslutningsvis vil jeg gerne minde om, at forandring altid bringer bevægelse og bevægelse er et udtryk for liv, så selvom det hele har rumsteret og gynget lidt rigeligt i 2020, så tror og håber jeg, at vi med dette års erfaringer i skoletasken kan bringe vores elever og os selv et godt og livfuldt sted hen i de kommende skoleår.